

er tegnet, er den fritaget for Arrest, Beslag og Eksekution og for at kunne indtages under Konkurs- eller Dødsbo, men naar denne Bestemmelse: medmindre den ikke er tegnet i Forsørgelsesøjemed, indsættes, er der Plads for Fortolkninger af enhver Art. Naar en Police lyder paa Ihændehaveren, er den efter Forsikringsdokumentets Indhold aabenbart ikke tegnet i Forsørgelsesøjemed, men den kan desuagtet meget godt faktisk være tegnet i Forsørgelsesøjemed; det er der ikke det fjerneste i Vejen for. Skal en Mand f. Eks. have et mindre Laan, og kan han kun faa det, hvis han lader sig livsforsikre og giver sin Livsforsikringspolice i Pant, har han, naar han tegner denne Forsikring, maaske ikke alene til Formaal at skaffe sig dette Laan, men tillige at Policen, naar Laanet er tilbagebetalt, kan tjene i Forsørgelsesøjemed. Nu ved jeg meget vel, at han, saa snart han faar Policen tilbage fra Laangiveren, kan faa den forandret hos Forsikringsselskabet fra at lyde paa Ihændehaveren til at lyde paa hans Hustru eller Børn, men vi kender jo nok Menneskenes Skrøbeligheder i denne Retning. Der er mange, der ikke tænker paa det. Vedkommende tror, at naar han har Policen liggende hjemme i sin Kommodeskuffe, kan denne Police tjene til Forsørgelse for hans efterladte, medens Forholdet tværtimod er det, at hvis han dør, kan Kreditorerne lægge Beslag paa den, og som oftest kan vedkommendes Efterkommere ikke faa noget som helst Udbytte af den til Trods for, at det dog var vedkommende forsikredes Mening, at den skulde gælde i Forsørgelsesøjemed overfor Kone og Børn.

Endnu skal jeg blot omtale § 52. Der staar i denne, at 2 af Forsikringsraadets Medlemmer „skal være i Besiddelse af de for Dommere nødvendige Egenskaber“. „De for Dommere nødvendige Egenskaber“ kan være mange, bl. a. mener jeg, at streng Retfærdighedssans er en af dem, ligeledes psykologisk Sans, og der kan være mange andre Egenskaber, men jeg vil haabe, at denne Paragraf kan fortolkes saaledes, at man dermed mener, at vedkommende skal være i Besiddelse af den nødvendige Uddannelse; saa behøver man heller ikke paa dette Punkt at forandre Loven.

Jeg havde tænkt mig at komme lidt nærmere ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Staten burde overtage Livsforsikringsvirksomheden eller ej, men da jeg hører af den indledende Ordfører, at det er Meningen, at Sagen skal gaa til Udvalg netop for at faa nogle Oplysninger herom og for

at faa dette Spørgsmaal diskuteret, skal jeg undlade en nærmere Omtale her, ogsaa af den Grund, at Tiden er saa stærkt fremrykket, og det vel er Meningen, at vi skal have denne Sag behandlet færdig i Dag. Jeg skal derfor slutte med endnu en Gang at anbefale, at vi faar dette Lovforslag vedtaget uden Ændringer, saaledes at vi kan være sikre paa at faa det gennemført i Aar.

Ivar Berendsen: De Medlemmer af dette Ting, som var med om Bord i Livsforsikringssagen ved dens Sejlads i Fjor, vil erindre, at det var en ordentlig Vippetur. Bølgerne gik meget højt, og da det for adskilliges Vedkommende desuden var en Sejlads i ret ukendt Farvand, var det ikke at undres over, at en og anden følte sig let søsyg. Det blev ikke mindre ubehageligt derved, at der fra den altid lebendige Forsikringsverden lød stadige Fare-signaler og Kanonade for at slaa fast, at de, der havde indtaget et Standpunkt, derved viste sig at være Riddere for en eller anden bestemt konkurrerende Livsforsikringsinteresse. Udvalgets Formand, det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager), var imidlertid baade fredsæl og havde gode Ideer med Hensyn til at komme igennem Brændingen, og da vi saa dukkede op igen af Oceanet en af de sidste Dage i Samlingen, viste det sig jo ogsaa, at vi ganske vist var noget forkomne, og der var en Del Ubehag tilbage i Kroppen efter Dønningerne, men vi var dog komne igennem det paa en saadan Maade, at der til sidst var fremkommet noget, vi kunde kalde en Folketingsopfattelse.

Det er da glædeligt i Aar at se, at det hele glider i Magsvejr, ja man kan sige idyllisk solbeskinnet. Den meget ærede Ordfører i Landstinget har været saa venlig at sige, at Folketingsudvalget fra i Fjor fortjente Komplimenter for de Udveje, der var fundne under den, som jeg sagde, fredsæle Ledelse, og jeg synes ogsaa, at baade dette Ting og den højt-ærede Minister har Anledning til at tilbagelevere Komplimenterne overfor Landstinget. Landstinget har virkelig ikke givet sig ind paa principielle Ændringer, og de Ændringer, der er foretagne, er efter mit Skøn for de væsentligstes Vedkommende Fremskridt. Det er navnlig med Hensyn til, paa hvilke Betingelser Forsikringsfondens Midler kan anbringes i faste Ejendomme, og Regelen om Børne-Forsikringen; andre Ændringer er dels tekniske Forbedringer, som Forsikringsraadet har